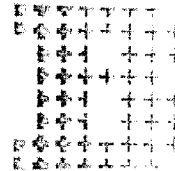

24821

Binnenlandse Veiligheidsdienst

Ministerie van Binnenlandse Zaken

574

Postadres
Postbus 20011
2500 EA 's-Gravenhage

Aan Zijne Excellentie de
Minister-President,
Binnenhof 20,
's-GRAVENHAGE.

III

Bijlagen	Uw brief	Ons nummer	Datum
2	-	1396.926	30 augustus 1978
Onderwerp			
<u>Dreigende Palestijnse acties</u>			

De laatste maanden lijkt de situatie rond het Palestijnse terrorisme in een stroomversnelling te zijn geraakt: niet alleen vonden gewelddaden plaats, ook het aantal berichten over operationele activiteiten van Palestijnen nam beduidend toe.

Aangezien de huidige situatie in het Midden-Oosten zodanig is dat een vermindering van de Palestijnse activiteiten op korte termijn onwaarschijnlijk lijkt te zijn, is in bijgaand overzicht de huidige stand van zaken weergegeven.

Het Hoofd van de Dienst

Mr. P. de HAAN

Bezoekadres
President Kennedylaan 25
's-Gravenhage

Verzoeken bij beantwoording datum, nummer en onderwerp te vermelden

Dit stuk bestaat uit 8 blz.
Behoort bij brief no. 1396.926

Ex.No.: 2

DREIGENDE PALESTIJNSE ACTIES

I. De situatie in het Midden-Oosten

Een drietal ontwikkelingen in het Midden-Oosten is op het ogenblik van invloed op de situatie ten aanzien van het Palestijnse terrorisme. Het gaat hierbij om de Egyptisch-Israëlische contacten, de situatie in het zuiden van Libanon en het conflict tussen "Al Fatah" en Irak.

I.1. Sedert eind 1977 vindt er rechtstreeks overleg tussen Egypte en Israël plaats. Volgens de Palestijnen en de radicale Arabische staten (Algerije, Lybië, Syrië, Zuid-Jemen en Irak) heeft Egypte hiermee de Palestijnse zaak verraden. Diverse Egyptische objecten in West-Europa en in het Midden-Oosten zijn daardoor rond de jaarwisseling het doelwit geweest van aanslagen.

Eind 1977/begin 1978 vonden o.a. bomaanslagen - dan wel pogingen daartoe - plaats in Kopenhagen, Bonn, West-Berlijn en Londen, terwijl de Egyptische Ambassade in Athene werd bestormd. Op Cyprus werd de Egyptische journalist Yusuf AL-SEBAI vermoord (februari 1978).

Alhoewel het Egyptisch-Israëlische overleg is vastgelopen, is het nog niet beëindigd: Begin september zullen SADAT en BEGIN in de U.S.A. een poging doen uit de impasse te komen.

Het is niet onmogelijk dat radicale Palestijnen zullen proberen het overleg in Camp David middels het uitvoeren van terreurdaden elders in de wereld te torpederen.

Mocht het overleg - ondanks de laaggespannen verwachtingen - tot een doorbraak leiden, dan zal daarop door de gehele Palestijnse wereld zeker gewelddadig worden gereageerd.

In dit geval lijken met name Egyptische, maar ook Israëlische en Amerikaanse doelen gevaar te lopen.

I.2. De Israëlische inval in het zuiden van Libanon (maart 1978) en de daarop gevolgde stationering van een U.N.O.-macht in het betrokken gebied heeft ertoe geleid dat de Palestijnen niet langer rechtstreeks vanuit Libanon tegen Israël kunnen opereren. (Vanuit Syrië, Jordanië en Egypte is dit reeds langer vrijwel onmogelijk.) Deze ontwikkeling kan tot gevolg hebben dat de Palestijnen voor hun acties in Israël meer gebruik gaan maken van Europese sympathisanten en dat zij het actiegebied (gedeeltelijk) naar Europa gaan verplaatsen.

Voorts lijkt Cyprus door deze ontwikkeling een steeds belangrijker operatiebasis voor de Palestijnen te worden. Een ander facet van de situatie in het zuiden van Libanon wordt gevormd door de omstandigheid, dat de radicale Palestijnen fel gekant zijn tegen de aanwezigheid van de U.N.O.-macht aldaar en daar tegen willen optreden, terwijl de gematigde Palestijnen wel willen infiltreren in het betrokken gebied maar geen gewapende confrontatie met de U.N.O.-macht willen.

Sommige radicale Palestijnen willen niet alleen optreden tegen de U.N.O.-macht, maar ook tegen de landen, die militairen voor deze macht hebben geleverd. (De schietpartij op de Franse luchthaven Orly in mei 1978 was niet alleen tegen Israël gericht - er werd op "El Al"-passagiers geschoten -, maar ook tegen Frankrijk: De U.N.O.-macht telt o.a. een Frans contingent.)

I.3. Het conflict tussen enerzijds de gematigde Palestijnse organisatie "Al Fatah" (leider: Yasser ARAFAT) en anderzijds de radicale Palestijnse organisaties en het hen steunende Irak lijkt vooral in het leven te zijn geroepen door een tweetal conflictpunten, te weten:

- De vraag, of een politieke oplossing van het Arabisch-Israëlische conflict tot de mogelijkheden mag behoren: Volgens Irak is dit onmogelijk.

- De vraag, of de U.N.O.-macht gewapenderhand uit het zuiden van Libanon verdreven dient te worden: De op Irak georiënteerde Palestijnse groeperingen zijn hier voorstander van.

De op de Iraakse lijn zittende organisaties zijn:

- Het "Popular Front for the Liberation of Palestine" (leider: George HABBASH).
- Het "Palestine Liberation Front" (leider: ABU AL-ABBAS).
- Het "Arab Liberation Front" (leider: Abdel-Rahim AHMED).
- Het "Popular Struggle Front" (leider: Samir GHOUSHA).
- "Al Fatah/Revolutionary Council" (leider: Sabri AL-BANNA, alias ABU NIDAL).
- Het "P.F.L.P./Special Operations" (leider: onbekend; was wijlen Wadih HADDAD).

Een radicale opstelling jegens de U.N.O.-macht wordt ook ingenomen door een groepering binnen "Al Fatah", die wordt geleid door Mohamed Daud AWDAH (alias ABU DAUD).

Tenslotte heeft het "Democratic Front for the Liberation of Palestine" (leider: Naif HAWATMEH) ernstige bezwaren tegen het beleid van ARAFAT inzake de kwestie Zuid-Libanon.

Alhoewel het conflict tussen "Al Fatah" en Irak niet van recente datum is, is de openlijke strijd eerst kortelings uitgebroken. Aanleiding hiertoe vormden de aanslagen op gematigde "P.L.O./Al Fatah"-functionarissen (HAMMAMI in Londen en YASSIN in Koeweit) en de arrestatie van radicale Palestijnen in Libanon door "Al Fatah"-eenheden. Sedert eind juli trachten "Al Fatah" en Irak elkaars vertegenwoordigers - naar het schijnt - te vermoorden. Voorzover dezerzijds bekend, is aan deze aanslagenreeks nog geen halt toegeroepen.

In de afgelopen maand vonden aanslagen plaats tegen "P.L.O./Al Fatah"-vertegenwoordigers in Frankrijk (KALAK) en Pakistan en tegen Iraakse doelen in België, Frankrijk, Engeland, Lybie, Libanon en Pakistan. Voorts vonden gevechten plaats tussen "Al Fatah" en pro-Iraakse groepen in Libanon.

II. Berichten inzake Palestijnse activiteiten

De Palestijnse organisaties kunnen verdeeld worden in grote organisaties en kleine splintergroeperingen. De grote organisaties hebben - op grond van politieke overwegingen - sedert 1973/1974 geen acties buiten het conflictgebied uitgevoerd. De splinters ontleen hun bestaansrecht juist aan het feit, dat zij zich niet wilden en willen onthouden van acties buiten het conflictgebied.

De splinters komen in zoverre overeen, dat voor hen allen Irak de belangrijkste basis is. In dit verband is de uitspraak, die de sterke man in Irak, Saddam HUSSEIN, kort geleden heeft gedaan, onthullend. Hij zei (Elsevier's Magazine van 15 juli 1978): "Met betrekking tot de Palestijnen: Dat is geen geheim. Irak staat voor hen open. Zij mogen hier vrijuit trainen en plannen maken".

Alhoewel de grote organisaties tot op heden niet zijn teruggekomen op hun besluit de acties buiten het conflictgebied te staken, kan dit van de ene op de andere dag wel geschieden. Er zijn overigens berichten, dat het P.F.L.P. recentelijk op deze beslissing is teruggekomen: De actie op Orly (20 mei 1978) zou de eerste van een serie P.F.L.P.-acties zijn.

Met name onder de Palestijnse jongeren lijkt de gedachte door te breken, dat de in de afgelopen jaren bewandelde politieke weg niets heeft opgeleverd en dat de radicalesplinters middels hun acties tenminste iets doen tegen het aan de Palestijnen aangedane leed en onrecht.

II.1. De grote organisaties.

- II.1.1. De veruit grootste Palestijnse organisatie, "Al Fatah", wordt geleid door een gematigd ingestelde top. Binnen de organisatie bestaan echter een aantal stromingen, die radicaler denken dan de top. Of deze stromingen in staat en bereid zijn om zonder fiat van de top acties tegen Israëlische, Westerse en gematigde Arabische doelen uit

te voeren, is niet bekend. Wel is bekend, dat in ieder geval een drietal stromingen al enige tijd doende is een operationele infrastructuur in Europa op te bouwen. (Dezerzijds wordt niet beschikt over harde gegevens dat één van deze stromingen reeds over één of meer steunpunten in Nederland beschikt.)

Zoals reeds eerder werd opgemerkt, worden de laatste maand door leden van "Al Fatah" acties uitgevoerd tegen Iraakse doelen. Welke "Al Fatah"-leiders achter de uitvoering van deze aanslagen zitten, is echter (nog) onbekend.

Voorts moet opgemerkt worden dat "Al Fatah" eigenlijk de enige organisatie is die in staat is om in een kort tijdsbestek een golf van aanslagen uit te voeren. Dit is niet alleen gebleken tijdens de huidige golf van anti-Iraakse acties, doch ook reeds tussen 1971 en 1973, toen "Al Fatah" onder de "cover"-naam "Black September Organization" een opmerkelijk groot aantal aanslagen uitvoerde: "Al Fatah" voerde in 2½ jaar meer acties uit dan Wadih HADDAD in 10 jaar.

II.1.2. De situatie rond het radicale P.F.L.P. is onduidelijk. Begin 1974 nam de leiding van deze organisatie het besluit de acties buiten het conflictgebied te staken. Dit besluit leidde tot een breuk met Wadih HADDAD (chef operaties) en zijn volgelingen.

HADDAD richtte met zijn volgelingen een in Bagdad gevestigde splintergroep op. Daar zijn goede persoonlijke relaties met vele P.F.L.P.-ers niet leden onder de breuk kon hij steeds een beroep blijven doen op met hem sympathiserende P.F.L.P.-leden.

Naar verluidt pogen de HADDAD-sympathisanten binnen het P.F.L.P. om, nu HADDAD is overleden (eind maart 1978), zijn volgelingen terug te krijgen in het P.F.L.P.. Aangenomen wordt, dat deze pogingen slechts succes zullen hebben, indien de P.F.L.P.-leiding besluit weer acties buiten het conflictgebied uit te laten voeren. Reeds enige tijd circuleren er berichten, dat de P.F.L.P.-leiding dit besluit ook al heeft genomen. (Vgl. hetgeen werd opgemerkt omtrent de Orly-actie.)

Bekend is, dat het P.F.L.P. over een vrij uitgebreid cellen-netwerk in Europa beschikt: Leden van deze cellen zouden vrij eenvoudig operationeel inzetbaar gemaakt kunnen worden. Naar verluidt verblijft in Nederland een P.F.L.P.-vertegenwoordiger: Hij is tot op heden niet geïdentificeerd kunnen worden.

II.1.3. Omtrent operationele activiteiten in Europa van de twee andere grote organisatie, het pro-Syrische "Al Saiqa" en het marxistisch-leninistische D.F.L.P., is dezerzijds niets bekend. Alhoewel bekend is dat zij over aanhangers in Europa beschikken, duidt niets erop dat zij operationeel actief zijn.

II.2. De radicale splinters

II.2.1. Het volledig onder controle van de Iraakse inlichtingendienst (het D.G.I.) opererende "Al Fatah/Revolutionary Council" is sedert 1976 zeer actief. De groep heeft vele acties uitgevoerd, vooral in het Midden-Oosten: Deze acties komen in zoverre overeen dat ze alle gericht waren tegen gematigde Arabische krachten.

Dezerzijds wordt er rekening mee gehouden dat deze groep in de komende tijd het scala van doelen voor haar acties kan gaan uitbreiden. Hierop duiden de volgende omstandigheden:

- Een Palestijnse groep zal, om in Arabische ogen geloofwaardig te blijven, vroeg of laat zich tegen Israëliëse en/of Westerse doelen moeten keren;
- Er zijn concrete aanwijzingen dat deze groep contacten heeft weten te leggen in kringen van Westeuropese radicalen: Volgens onbevestigde berichten zou er zelfs contact tot stand zijn gebracht tussen de leider van deze groep, _____, en de beruchte Venezolaanse terrorist _____ (alias Carlos);
- Een aantal leden van de groep (de moordenaars van AL-SEBAI en de moordenaars van KALAK) zit in Nicosia en Parijs

gevangen en kan de bevrijding van hen als een erezaak zien;

- Er zijn berichten, dat deze groep wil proberen de volgelingen van wijlen Wadih HADDAD tot aansluiting bij de groep te bewegen: De terroristische "know-how" van de groep zal daardoor zeker verbreed worden.

Bekend is, dat deze groep over cellen in diverse Westeuropese landen beschikt. Omtrent eventuele aanhangers in Nederland is dezerzijds niets bekend.

- II.2.2. Naar het schijnt heeft het "P.F.L.P./Special Operations" het verscheiden van Wadih HADDAD overleefd en heeft in ieder geval een gedeelte van de leden besloten acties te blijven uitvoeren. Aangezien deze groep een uitgebreide ervaring heeft op terroristisch gebied en contacten onderhoudt met radicale groeperingen overal ter wereld, lijkt deze groep nog steeds de gevaarlijkste Palestijnse organisatie te zijn.

Na de laatste actie (de schietpartij in Londen op 20 augustus 1978) deelde deze groep mee, verdere acties tegen "El Al" te zullen gaan uitvoeren.

- II.2.3. Omtrent de overige radicale splinters (het P.L.F., het P.S.F. en het A.L.F.) is weinig bekend. Alle drie groepen beschikken over cellen in Europa: Alleen omtrent het P.L.F. is bekend, dat er ook operationele steunpunten in West-Europa waren en naar alle waarschijnlijkheid nog zijn. Er zijn enkele berichten, dat het P.L.F. acties wil uitvoeren buiten het conflictgebied.

Het A.L.F. is nimmer operationeel actief geweest in Europa, het P.S.F. slechts in 1969 en 1970 en het P.L.F. in 1976 (kaping "City of Madrid") en in 1977 (voorbereide doch voorkomen bankoverval in Zwitserland).

III. Conclusie

- III.1. De huidige situatie rond de Palestijnse kwestie is zodanig, dat de dreiging die van de radicale splinters uitgaat als

reëel moet worden gekenschetst. Acties tegen Israëliische, Westerse en gematigde Arabische doelen liggen in de lijn der verwachting.

Voorts moet er ernstig rekening mee worden gehouden dat, wanneer de frustratie onder de Palestijnen blijft toenemen, "Al Fatah" zich gedwongen kan zien om - wellicht zelfs op korte termijn - het verbod op acties buiten het conflictgebied op te heffen, dan wel dat stromingen binnen "Al Fatah" op eigen gezag over zullen gaan tot het uitvoeren van dergelijke acties. Het P.F.L.P. zal "Al Fatah" waarschijnlijk voorgaan bij het nemen van een dergelijke beslissing, als die al niet door het P.F.L.P. is genomen.

III.2. . Aangezien de laatste tijd is gebleken, dat gijzelingen en kapingen niet langer het gewenste resultaat opleveren, moet er rekening mee worden gehouden, dat het accent zal verschuiven naar zelfmoord-acties, sluipmoorden, bom-aanslagen en wellicht raketaanvallen.

augustus 1978

VERZENDLIJSTDatum

No. : 1396.926

30 augustus 1978

Betr.: Dreigende Palestijnse acties

1. Minister van Binnenlandse Zaken
2. Minister-President
3. Minister van Buitenlandse Zaken
4. Minister van Justitie
5. Directeur-Generaal voor Openbare Orde en Veiligheid
6. Directeur-Generaal van Politie
7. Landelijke Officier van Justitie (GONSALVES)
8. Procureur-Generaal van Arnhem
9. Procureur-Generaal van Den Haag
10. Procureur-Generaal van Den Bosch
11. Procureur-Generaal van Leeuwarden
12. Procureur-Generaal van Amsterdam
13. BuZa - Chef der Directie Afrika en Midden-Oosten
14. BuZa - Directie Algemene Zaken/Vreemdelingenzaken
15. Staf Koninklijke Mareschaussee
16. Directie Vreemdelingenzaken v. Justitie
17. Inlichtingen Dienst Buitenland

18. Hoofdcommissaris Gemeentepolitie AMSTERDAM
19. " " ROTTERDAM
20. " " 'S-GRAVENHAGE
21. " " UTRECHT
22. " " GRONINGEN
23. " " ENSCHEDÉ
24. " " ARNHEM
25. " " EINDHOVEN
26. " " HAARLEM
27. " " NIJMEGEN
28. " " TILBURG
29. " " ZAA NSTAD
30. " " APELDOORN

31. Commandant v.h.Korps Rijkspolitie
 Dienst Luchtvaart
 Luchthaven
 SCHIPHOL

32. Korpschef van Gemeentepolitie te VLAARDINGEN

33. Gemeentepolitie v. Haarlemmenmeer te HOOFDDORP.